

«مخمس» شعری از شیخ بهایی+زندگینامه

۱۱ خرداد ۱۳۹۳ ساعت ۲۱:۰۲

وی تألیفاتی به فارسی و عربی دارد که مجموعه آنها به ۸۸ کتاب و رساله بالغ می‌شود. از آثار او می‌توان به کشکول، دیوان غزلیات، جامع عباسی (در فقه)، خلاصه‌الحساب، تشریح الافلاک و دو مثنوی معروف «نان و حلوا» و «شیر و شکر» اشاره کرد.

بهاء الدین محمد عاملی مشهور به شیخ بهایی از دانشمندان بنام عهد شاه عباس صفوی است. وی در سال ۹۵۳ هجری قمری در بعلبک متولد شد. در ۱۳ سالگی همراه پدرش به ایران مهاجرت کرد. وی تألیفاتی به فارسی و عربی دارد که مجموعه آنها به ۸۸ کتاب و رساله بالغ می‌شود. از آثار او می‌توان به کشکول، دیوان غزلیات، جامع عباسی (در فقه)، خلاصه‌الحساب، تشریح الافلاک و دو مثنوی معروف «نان و حلوا» و «شیر و شکر» اشاره کرد. وی در سال ۱۰۳۰ هجری قمری در اصفهان دار فانی را وداع گفت. جنازه او را به مشهد انتقال دادند و در مسجد گوهرشاد دفن کردند

مخمس

تاکی به تمنای وصال تو یگانه
اشکم شود از هر مژه چون سیل روانه
خواهد به سر آید، شب هجران تو یانه؟
ای تیر غمت را دل عشاق نشانه
جمعی به تو مشغول و تو غایب ز میانه

رفتم به در صومعه عابد و زاهد
دیدم همه را پیش رخت راکع و ساجد
در میکده رهبانم و در صومعه عابد
گه معتکف دیرم و گه ساکن مسجد
یعنی که تو را می‌طلبم خانه به خانه

روزی که برفتند حریفان پی هر کار
 زاهد سوی مسجد شد و من جانب خمار
 من یار طلب کردم و او جلوه گه یار
 حاجی به ره کعبه و من طالب دیدار

او خانه همی جوید و من صاحب خانه

هر در که ز من صاحب آن خانه تویی تو
 هر جا که روم پرتو کاشانه تویی تو
 در میکرده و دیر که جانانه تویی تو
 مقصود من از کعبه و بتخانه تویی تو

مقصود تویی کعبه و بتخانه بهانه

بلبل به چمن زان گل رخسار نشان دید
 پروانه در آتش شد و اسرار عیان دید
 عارف صفت روی تو در پیر و جوان دید
 یعنی همه جا عکس رخ یار توان دید

دیوانه منم من که روم خانه به خانه

عاقل به قوانین خرد راه تو پوید
 دیوانه برون از همه آیین تو جوید
 تا غنچه بشکفته این باغ که بوید
 هر کس به زبانی صفت حمد تو گوید

بلبل به غزلخوانی و قمری به ترانه

بیچاره بهائی که دلش زار غم توست
 هر چند که عاصی است ز خیل خدم توست
 امید وی از عاطفت دم به دم توست

یعنی که گنه را به از این نیست بهانه

آدرس مطلب :

<https://www.cafetarikh.com/news/۲۱۲۴۹/زندگینامه-جهاپی-شیخ-شعری-مخمس>